

## 5 november 2010

's Morgens zijn we om 7u. bij de nonnetjes verwacht voor het ontbijt waarna we samen met zuster Albertine naar de school gaan. Zoals de vorige jaren hebben het onderwijzend personeel en de kinderen een indrukwekkend afscheid voorbereid: ze zingen en stappen ritmisch rond de speelplaats: "Au revoir Dr. Yves, au revoir... n'oubliez pas cette école... à demain..." Het is een wat eentonig maar luid en ontroerend gezang; om kiekenvel van te krijgen.

Na de manifestatie neem ik nog wat foto's van de vernieuwde schoolgebouwen. Die zullen de zusters van Ieper en Desselgem en de vzw Katako-Kombe zeker plezier en geruststellen dat hun bijdragen tot goede resultaten geleid hebben.

Eén van de politiemannen, weer in uniform vandaag, schooit weer om wat geld. Hij is heel content als ik hem twee stylo's geef, één voor hem en één voor zijn copain.

King brengt verslag uit van wat hij de laatste twee dagen gedaan heeft, onder andere over de werken die hij volgens onze afspraak zou uitvoeren. We brengen die laatste gegevens in het dossier voor Energy Assistance. Daarna bespreken we de installatie van de bloedbank. Die zal op zonne-energie werken. Het is rap duidelijk dat het onmogelijk is de installatie af te werken met wat we hier hebben: acht zonnepanelen, vier batterijen en een koelkast op wisselstroom. Alles is nieuw maar zoals dat wel meer gebeurt hier, is niet alles geleverd of besteld om de installatie te kunnen laten werken. Er ontbreken: een regulator, dioden, een omvormer naar 220V, kabels. We maken dus een lijstje met al wat we nodig hebben. Het is de bedoeling dat Henriette dan de aankopen doet als ze in Kinshasa is. Ze zal net als de vorige jaren met

ons meereizen naar daar. King zal haar, indien nodig, telefonisch bijstaan om alles aan te kopen én hij heeft haar enkele contacten doorgespeeld van kennissen die in die branche ook van watten weten.

Na dit overleg wil ik met King de bron zien waar dag in dag uit water gehaald wordt als de cisternes van het ziekehuis droog staan. Voor de vrouwen en meisjes van het dorp is dit een dagelijkse karwij. Vrouwen, jong en oud, en zelfs kleine meisjes dalen de helling af om water te halen. Aan de bron vullen ze dan hun reipiënten met water. Eens gevuld zetten ze die op hun hoofd en stappen de ellenlange helling op met die zware last; sommige bidons wegen minstens 20kilogram!

Het is onze laatste avond hier, bij het avondmaal krijgen we cadeautjes.

